

L'OBRA DE L'EDUCACIÓ

Els drets de l'Església

Exposat el concepte de la verdadera educació, cal determinar tot seguit a qui pertany aquest importantíssim afer.

Tres son les societats amb les quals té l'home estretes i naturals relacions; la família, la societat civil i l'Església. Quina d'aquestes societats té la preferència en la formació del jove?

Seguint les ensenyances del Papa Pius XI, diem que *primerament l'educació atany d'una manera sobrenatural a l'Església per dos títols d'ordre sobrenatural concedits exclusivament a Ella pel mateix Déu i de consegüent superiors a qualsevol altre títol d'ordre natural.*

El primer títol és de sobreeminència.

L'Església rebé de Jesucrist abans de pujar al Cel la missió i l'autoritat infal·lible del Magisteri: «Tot poder, diu Jesucrist, m'ha estat donat en el Cel i en la terra. Aneu, doncs, ensenyeu totes les nacions batejant-les en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, manant-les observar tot allò que Jo us he predicat.

L'Església en virtut d'aquest solemne manament té el dret inalienable d'ensenyar tot allò que el seu Fundador li atorgà, ço és totes aquelles veritats que ens son necessàries per a aconseguir el nostre fi. I aquest dret no s'estén a un poble o nació sinó a tota criatura.

A més aquest manament d'ensenyar no solament enclou les veritats d'ordre purament religiós, sinó tota altra disciplina o disposició en quan es relacionin amb la Religió i amb la moral, àdhuc la mateixa formació física, puix tot té raó de mitjà per tal d'assolir el fi. Per això l'Església té el dret de prohibir, àdhuc en els centres de cultura de l'Estat, aquelles matèries que no estiguin conformes amb la doctrina que rebé del seu Fundador, perquè com sàviament adverteix Lleó XIII «tota doctrina que no estigui conforme amb la Religió i amb la moral serà malsana; el jovenets no habituats al respecte de Déu no podran soportar cap disciplina de vida honesta i avesats a no negar mai res a llurs cobejances fàcilment seran induïts a cagdirar els Estats» (Encíclica Novissima Gallorum).

L'altre títol pel qual l'Església té la supremacia en l'educació del jove, és pel de la Maternitat sobrenatural. Així com en l'ordre natural la mare que dóna l'existència a l'infant, té el dret de nodrir-lo i educar-lo fins que el nen ja sàpiga viure sol, de la mateixa manera nostra Mare l'Església que ens infantà a una nova vida per la recepció del sagrament del Baptisme, té el dret de nodrir-nos amb les gràcies i dons de l'Esperit Sant i preservar-nos dels perills de la vida amb les doctrines i exemple fins que ens porti a la glòria, fi primari i únic de nostra existència.

L'Església doncs, com a dipositària de la veritat en virtut del categòric i universal manament que li conferí Jesucrist el seu Fundador, ensems que per la seva naturalesa, té el dret de supremacia sobre tota altra societat en educar no tan sols els joves sinó també a tot ésser humà, puix tan sols Ella ens pot conduir amb peu ferm a nostre destí.